

101504/III

399.

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Cena numeru pojedynczego mk. 20.—; adres Redakcji: Urząd Wojewódzki, ul. Zawadzka Nr. 11, pokój Nr. 27, Administracji pokój Nr. 30; Telefony 284 i 258. „Dziennik Urzędowy” przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego, lub jego miejsce mk. 15.—

TREŚĆ: I. 359. Wykaz rozporządzeń i ustaw ogłoszonych po dniu 6 grudnia 1920 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim.

IV. 360. Okólnik (167) Wojewody do wszystkich pp. Starostów, p. Komisarza Rządu na m. Łódź, pp. Naczelników Departamentu Prezydyjnego, Administracyjnego oraz Kancelarii Głównej Województwa w miejscu w sprawie Komisji Weryfikacyjnej. 361. Okólnik (168) Wojewody do wszystkich pp. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz pp. Prezydentów miast: Łodzi, Kalisza, Tomaszowa Maz., Pabjanic i Piotrkowa w sprawie umieszczenia godeł partyjnych na budynkach komunalnych. Praktyka prywatna lekarzy wojskowych. — Ogłoszenia.

I.

Wykaz rozporządzeń i ustaw ogłoszonych po dniu 6 grudnia 1920 r.

1

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Z dnia 6 grudnia 1920 r. Nr. 110.

Poz. 727. Ustawa z dnia 26 listopada 1920 r. o wstrzymaniu spłaty dzierżaw i czynszów wieczystych w dobrach państwowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Poz. 728. Traktat między Głównymi Mocarstwami sprzymierzonymi i stowarzyszonymi a Polską, podpisany w Wersalu, d. 28 czerwca 1919 r. ratyfikowany ustawą z dn. 31 lipca 1919 r. (Dz. U. Nr. 35/20, poz. 199).

Protokół złożenia dokumentów ratyfikacyjnych Traktatu, podpisanego w Wersalu, dnia 28 czerwca 1919 r. pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Cesarstwem Brytańskim, Francją, Włochami i Japonją z jednej strony, a Polską z drugiej.

Poz. 729. Dekret Naczelnika Państwa z dnia 19 listopada 1920 r. o wywłaszczeniu nieruchomości na rzecz budowy kanału żeglugi Bug—Warszawa.

Poz. 730. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1920 r. w przedmiocie obliczania dodatków drożyznianych do uposażenia osób wojskowych.

Poz. 731. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 25 listopada 1920 r. w przedmiocie terminu dodatkowego ostemplowania kart do gry.

Poz. 732. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 29 listopada 1920 r. w przedmiocie pod-

wyższenia taryf osobowych na wąskotorowych kolejach państwowych na obszarze Warszawskiej, Radomskiej, Krakowskiej i Lwowskiej Dyrekcji Kolei Państwowych.

Sprostowanie do Traktatu Wersalskiego (Dz. Ust. Nr. 35 1920, poz. 200).

Z dnia 11 grudnia 1920 r. Nr. 111.

Poz. 733. Ustawa z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach.

2

W Monitorze Polskim.

Z dnia 13 grudnia 1920 r. Nr. 282.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1920 r. w przedmiocie wynagrodzenia przepisów, wice-prezesów i członków Komisji szacunkowych przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 października 1920 r. o utworzeniu przy Głównym Urzędzie Likwidacyjnym Komisji Rewindykacyjnej.

Z dnia 15 grudnia 1920 r. Nr. 284.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1920 r. o ustanowieniu Delegata Głównego Urzędu Ziemińskiego na Śląsku Cieszyńskim.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1920 r. w przedmiocie dalszego przedłużenia zapisów na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920.

Z dnia 17 grudnia 1920 r. Nr. 286.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 9 grudnia 1920 r. w przedmiocie skasowania Urzędu Zagospodarowania Odłogów.

Rozporządzenie Ministra Pocht i Telegrafów z dnia 30 listopada 1920 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Obwieszczenie Ministra Apropowizacji z dnia 9 grudnia 1920 r. w sprawie sprostowania tekstu Statutu Urzędu Zaopatrywania Pracowników Państwowych.

Z dnia 18 grudnia 1920 r. Nr. 287.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1920 r. w przedmiocie zmian w spisie wyższych zakładów naukowych, których ukończenie daje prawo do dodatku za studia wyższe do zasadniczej płacy funkcjonariuszów państwowych.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30 listopada 1920 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Z dnia 20 grudnia 1920 r. Nr. 288.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1920 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Poczty i Telegrafów zarządu poczt, telegrafów i telefonów na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 11 grudnia 1920 r. o zniesieniu przymusowego zarządu państwowego nad majątkiem firm, należących do koncernu Towarzystwa „The Premier Oil and Pipe Line Company Limited”, na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

IV.

OKÓLNIKI.

3

Okólnik Nr. 168 L. Pr. 1500 (3) III z dn. 3. XI. 1920 r. w sprawie umieszczania godeł partyjnych na budynkach komunalnych.

Do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Panów Prezydentów miast: Łodzi, Kalisza, Tomaszowa Maz., Pabjanic i Piotrkowa.

Ponieważ zdarzają się wypadki, że podczas świąt i uroczystości władze komunalne ozdabiają gmachy i budynki, do nich należące, godłami i sztandarami partyjnymi, Województwo oznajmia, że tego rodzaju ozdabianie uważa za wielce niepożądane, a to z następujących powodów:

Jak wiadomo, powołały ustawy związki komunalne do życia w celu sprawowania przez nie czynności administracyjnych, zmierzających do zaspokojenia wspólnych interesów członków. Czynności te załatwiają wspomniane związki zapomocą organów kolegjalnych, wybranych z ich łona przez ogół członków związku, uprawnionych do głosowania.

W tym stanie rzeczy każdy członek organu kolegjalnego, jak i kolegjum jako całość, uchodzić musi ze stanowiska prawnego za wybranego przez wszystkich członków związku i za zastępcę całego związku. Wobec tego przystań jest przez wykonawcze organa komunalne budynków komunalnych godłami i sztandarami, będącymi widomym znakiem przynależności partyjnej pewnej tylko grupy członków związku, aby w ten sposób zaznaczyć nazewną przynależność większości członków kolegjum do pewnego stronnictwa politycznego, uważane być musi za stojące w sprzeczności z wyrażonym wyżej poglądem prawnym. Ponadto postępowanie takie zdolne jest pozbawić władze komunalne zaufania tych członków związku, którzy nie należą do stronnictwa politycznego większości członków kolegjum związku, a to z tego powodu, że postępowanie to wywołać musi u tej części członków związku mimowoli podejrzenie, że sprawy komunalne traktowane są nie ze stanowiska

interesów ogółu, lecz w kierunku zaspokojenia interesów stronnictwa.

Powyższe wskazówki zechcą Panowie Przewodniczący i Panowie Prezydenci mieć na względzie.

Za Wojewodę (—) Ł y s z k o w s k i.

4

Okólnik Nr. 169 z dn. 30 października 1920 r. L. Pr. 3381 (6) II w sprawie Komisji Weryfikacyjnej. Do wszystkich Pp. Starostów Województwa Łódzkiego Pana Komisarza Rządu na m. Łódź, Pp. Naczelników Departamentu Prezydjalnego, Administracyjnego, oraz Kancelarii Głównej Województwa w miejscu.

Reskryptem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 października r. b. Ar. O. P. 5229/1 została powołaną do życia Komisja Weryfikacyjna przy Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi, która narazie rozpocznie rozwiązanie spraw, dotyczących urzędników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wobec tego polecam wezwać wszystkich tych etatowych urzędników i funkcjonariuszów tamtejszego Starostwa (Komisarjatu), do których mają zastosowanie art. 18 i 19 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 65, poz. 429), by złożyli należycie udokumentowane podania w myśl art. 6 i 7 Rozporządzenia Rady Ministrów o dodatkach za wysługę lat (Dz. Ust. Nr. 77, poz. 521) do wymagań których to artykułów należy ściśle się zastosować.

Celem uniknięcia niektórych wątpliwości, które mogłyby się wyłonić przy wykonaniu niniejszego zarządzenia, wyjaśniam co następuje:

1. Za etatowych urzędników w rozumieniu poz. 1a. art. 18 ustawy z dn. 13 lipca r. b. (Dz. Ust. Nr. 65, poz. 429) nie mogą być uznawani urzędnicy, którzy zostali powołani na służbę próbną lub w charakterze p. o. urzędników, oraz prowizorycznie i którzy nie posiadają nominacji definitywnej.

2. Reskryptem Prezydium Rady Ministrów z dnia 2. IX. r. b. Nr. 15049 wyjaśniono, że postanowienie artykułu 7, ustęp ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 5 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 77, poz. 521) o sądowym notarialnym legalizowaniu podpisów świadków, stwierdzających daną służbę państwową lub pracę zawodową funkcjonariuszów państwowych, należy ściśle przestrzegać tylko co do podpisów świadków z grona osób prywatnych, stojących poza służbą państwową, które częstokroć nie dają pełnej gwarancji, że zeznania ich zgodne są z rzeczywistym stanem rzeczy. Jeżeli zaś w charakterze świadka, stwierdzającego daną służbę państwową lub pracę zawodową funkcjonariuszów państwowych, ubiegających się o zaliczenie tej służby lub pracy do wysługi lat, występuje osoba, pozostająca w służbie państwowej, która z uwagi na złożoną przysięgę służbową daje w regule pełną gwarancję, że poświadczone przez nią okoliczności zgodne są z prawdą, to podpisy funkcjonariuszów państwowych pod deklaracjami, złożonymi z odwołaniem się do przysięgi służbowej, mogą być uwierzytelnione przez bezpośrednią przełożoną władzę służbową funkcjonariusza składającego deklarację w charakterze świadka. O ile zaś funkcjonariusz-swiadek pełni służbę w tej samej władzy lub urzędzie, co funkcjonariusz, ubiegający się o dodatek za wysługę lat, świadek może złożyć deklarację w formie protokołu, który spisze wyznaczony do tego specjalnie urzędnik lub pracownik.

3. Przy przedkładaniu wymaganej art. 6 rozporządzenia Rady Ministrów (Dz. U. Nr. 77, poz. 521)

opinii, należy mieć na uwadze wymagania artykułów 9 i 10 ustęp drugi tegoż rozporządzenia, by nie nasuwały się wątpliwości co do szczegółów, czy poprzednia praca zawodowa przyczyniła się do nabycia kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniającego funkcjonariusza państwowego do spełnianej obecnie służby państwowej bez względu na to, czy chodzi o cały czas służby lub pracy, czy też o pewne tylko okresy. Na podstawie wyjaśnienia Prezydium Rady Ministrów z dnia 16-go września r. b. Nr. 16130, wobec wyraźnego brzmienia odnośnych artykułów ustawy o uposażeniu, do usługi lat zaliczyć będzie można w pełni (w każdym razie nie wyżej lat 20) pracę zawodową tylko w tych wypadkach, gdy praca ta dała rzeczywiście kwalifikacje i doświadczenie pod względem teoretycznym i praktycznym na stanowisko, zajmowane obecnie w służbie państwowej polskiej. Jeżeli natomiast praca zawodowa szła w kierunku innym, dała jednak funkcjonariuszowi pewne wyrobienie i doświadczenie życiowe, które w pewnym stopniu ułatwia funkcjonariuszowi spełnianie zadań, połączonych z obecnym stanowiskiem służbowym, będzie mogła być zaliczoną tylko częściowo np. w $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ i t. p. części). Inaczej natomiast rzecz się ma, jeżeli funkcjonariusz pracą zawodową nabył wprawdzie rutyny w swoim zawodzie, a także sporej dozy doświadczenia życiowego, wstępując jednak do służby państwowej, zajął takie stanowisko, na którym swych zdolności i wiadomości fachowych w żadnym kierunku użytkować nie może, np. aptekarz lub inżynier-architekt — w dziale administracji skarbowej i politycznej, majster ślusarski — w państwowej służbie rachuby, leśnik — w administracji skarbowej i t. p.

Zaś praca zawodowa w charakterze inżyniera zawodowego dróg i mostów — mechanika i t. p. dają pełne kwalifikacje do zajęcia stanowisk w państwowej służbie budowniczej kolejowej, w dykasterji Min. Handlu i Przemysłu i t. d.; praca zawodowa buchaltera — do państwowej służby rachuby; adwokata przysięgłego — do państwowej służby administracyjnej w różnych dykasterjach; rolnika, leśnika, lekarza weterynaryj — w różnych działach dykasterji Ministerstwa Rolnictwa i t. p.

4. Służba w polskich ministerstwach i urzędach, powstałych za czasów niemiecko-austriackiej okupacji przed dniem 1 listopada 1918 r. jest służbą państwową polską — zaliczoną więc być musi do usługi lat z urzędu i kompetencji Komisji Weryfikacyjnej nie podlega (wyjaśnienie Prezydium Rady Ministrów z dnia 11 października 1920 r. Nr. 16857).

5. Zarządzenie o przedkładaniu zgłoszeń urzędników referatów fachowych innych Ministerstw (t. j. nie pozostających na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych) nastąpi po zamianowaniu do Komisji Weryfikacyjnej członków z ramienia tych Ministerstw.

Wojewoda (—) A. K a m i e Ń s k i.

5

Praktyka prywatna lekarzy wojskowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych

Dep. VI. San. L. 26635/20.

Warszawa, dn. 8. XI. 1920 r.

Do wszystkich D. O. Gen.

Na wniosek Ministerstwa Zdrowia Publicznego zmienia się Rozkaz Dep. San. Min. Spr. Wojsk. L. 6336 P. z dnia 6. XI. 1919 r., jak następuje:

1. Praktyką prywatną poza godzinami służbowymi mogą się zajmować tylko ci lekarze wojskowi, którzy

otrzymali dyplom na jednym z uniwersytetów krajowych lub których zagraniczne dyplomy nostryfikowali i uzyskali prawo praktyki lekarskiej w Polsce.

2. Lekarze wojskowi, zamierzający wykonywać praktykę prywatną, winni zgłaszać się do miejscowych władz sanitarnych i instancji celem rejestracji i przedstawienia posiadanych uprawnień.

3. O każdym przypadku choroby zakaźnej, oraz o wszelkiego rodzaju zatruciach, które się wydarzyły w praktyce cywilnej, winni lekarze wojskowi natychmiast donieść władzom politycznym i instancji.

4. Pełnienie czynności przez lekarzy wojskowych w instancjach państwowych i komunalnych reguluje rozkaz 2047 w Dz. R. Wojsk. Nr. 64 ex 19.

Szef Dep. San. (—) Z w i e r z c h o w s k i
gen.-ppor. lek.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego

Nr. XIII 36407/480/20.

Warszawa, dnia 18. XI. 1920 r.

Wojewódzkim i Okręgowym Urzędowi Zdrowia.

Udzielam do wiadomości i dalszego zarządzenia wślad tutejszego rozporządzenia z dnia 21. I. 1920 r. Nr. XIV 39318/755/19.

Minister w z. (—) C h o d ź k o.

OGŁOSZENIA

Obwieszczenie.

Rada miejska miasta Kłodawy podaje do wiadomości, iż w kancelarji Magistratu m. Kłodawy dnia 12 stycznia 1921 r. o godzinie 11 rano, odbędzie się publiczna licytacja (in plus) na wydzierżawienie od 1 stycznia 1921 r. na lat 3—6 i 12 gruntów, należących do ogółu miasta Kłodawy ogólnej przestrzeni około 90 mórg, stanowiących folwark miejski, mianowicie:

1. Dziesięć działków ziemi przy szosie Dąbskiej, po 4 morgi ziemi ornej każdy działek, od Nr. 1 do Nr. 10 włącznie, oznaczone na lat sześć od sumy po 600 marek rocznie z każdego działku.

2. Szesnaście działków, około jednej morgi każdy, na lat trzy od 200 marek za każdy działek ziemi rocznie.

3. Pozostałej po odmierzeniu 46 mórg z powyższej przestrzeni 90 mórg działków pod Nr. 1 i 2 w przybliżeniu około 35—40 mórg ziemi ornej z budynkami folwarcznymi na lat 12, poczynawszy od dnia 1 stycznia 1921 r. od sumy rocznej dzierżawy po marek 20,000 rocznie.

Kaucja do licytacji złożona ma być w połowie sumy dzierżawy rocznej, która po ukończeniu się licytacji dopełniona zostanie i pozostanie w kasie miejskiej w biletach skarbowych 4% lub w biletach 4% pożyczki Państwowej Premjowej do czasu ukończenia się dzierżawy.

Blizsze wiadomości mogą być przejrane w Urzędzie Rady Miejskiej codziennie w godzinach biurowych.

m. Kłodawa, dnia 15 grudnia 1920 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej S. P a l n e r.

Ambrowiczówna Zofja w Łęczycy zagubiła zezwolenie na pobór spirytusu dla celów leczniczych, wydaną przez Izbę Skarbową w Łodzi za Nr. 18794/6608.

Braunstein wel Bronstein Stanisław Sai zagubił paszport niemiecki, oraz kartę powołania roczn. 1888, wydaną przez P. K. U. w Łodzi.

Zarząd Tow. Akeyjnego Przemysłowego

Juliusza Heinzel

w Łodzi

niniejszym ma zaszczyt zaprosić
członków tego Towarzystwa na

Ogólne Zebranie

odbyć się mające w dniu 28 stycznia 1921 roku
o godz. 4-ej po południu w lokalu własnym
przy ulicy Piotrkowskiej № 104.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Przejrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za 1919/20 rok, jak również sprawozdania Komisji Rewizyjnej;
2. Przejrzenie i zatwierdzenie budżetu wydatków na 1920/21 rok;
3. Wybór członka Zarządu;
4. Wybór Komisji Rewizyjnej;
5. Wnioski Zarządu.

Borg Haskiel zagubił książkę odroczenia roczn. 1895, wydaną przez P. K. U. w Tomaszowie.

Berliner Abram M. zagubił patent Nr. 10192 na sklep kolonjalny.

Bednarczyk Antoni zagubił bezterminową kartę urlopową.

Blumberg Fajwel zagubił bezterminową kartę urlopu.

Batkowski W. zagubił zezwolenie Urzędu Akeyz i Monopolów Państwowych w Łodzi za L. 11804 na pobór spirytusu na drugie półrocze 1920 r. Zastrzeżenie zrobione.

Frenkiel Wolf zagubił kartę powołania.

Górski Marjan zagubił książkę odroczenia.

Ginsberg Chil zagubił kartę rejestracji za Nr. 109 dodatkowym.

Garus Andrzej zagubił bezterminową kartę urlopową.

Gold Hersz zagubił kartę powołania roczn. 1889.

Hauptman Aron zagubił kartę rejestracji roczn. 1889, oraz dowód osobisty.

Hoffman Abram Wolf zagubił bezterminową kartę urlopową, wydaną przez P. K. U. w Radomsku.

Hajdak Izrael zagubił paszport polski, kartę powołania, oraz patent.

Izbicki Mordka zagubił legitymację chlebową na 8 osób.

Józwiak Edward zagubił bezterminową kartę urlopową.

Jankowski Józef zagubił kartę powołania, oraz dowód osobisty.

Kamionka Szmul zagubił tymczasowy dowód osobisty, oraz kartę powołania roczn. 1890.

Kaczka Jachet zagubił kartę węglową.

Kleinlehrer Rubin zagubił bezterminową kartę urlopową.

Klukas Fryderyk zagubił paszport polski, wydany w Częstochowie, bilet na dubeltówkę i rewolwer, oraz kartę węglową na hotel.

Lipa Hampel zagubił kartę powołania roczn. 1894.

Liberman Icek zagubił paszport polski, wydany w Łodzi.

Landau S. i Pacanowski B. zagubili patent na wyrób pończoch.

Landau Józef, sierż. szt., zagubił kartę urlopową.

Łaciński Józef zagubił bezterminową kartę urlopową.

Markowicz Hana zagubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi.

Mucha Wacław zagubił kartę powołania roczn. 1899.

Mondrowicz Mendel zagubił kartę powołania roczn. 1890.

Powalski Bolesław zagubił kartę powołania, oraz paszport polski.

Rodolnik Szymon zagubił kartę powołania roczn. 1891.

Rozensztrauch Simon zagubił dowód osobisty, wydany w Łodzi.

Szafer Mendel zagubił kartę urlopową, oraz paszport polski.

Stefański Stanisław zagubił patent III kat., oraz kartę urlopową.

Sękowski Józef zagubił kopję kontraktu na polowanie.

Szattan Szmul Josek zagubił kartę powołania roczn. 1892.

Sosnowski Bronisław zagubił kartę powołania roczn. 1886.

Staśkowski Jerzy zagubił tymczasowe zaświadczenie zwolnienia, wydane w P. K. U. w Łodzi.

Siwiniński Czesław, syn Macieja i Józefy, zagubił dokumenty wojskowe.

Tomalak Stanisław zagubił wojskową książkę zwolnienia.

Wróblewski Abram zagubił paszport zagraniczny.

Woźnicki Stanisław zagubił legitymację chlebową na 7 osób.

Wisniewski Jan zagubił książkę wojskową.

Zagał patent na handel wyrobami tytuniowymi, wydany przez Inspektorat Skarbu w Łęczycy za Nr. 1265 na imię S-rów Sz. Sobutka.

Zajle Moszek zagubił kartę powołania, oraz paszport.

Zygmont Karol zagubił pozwolenie na broń i polowanie.